

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) NR 371/2014

z dnia 10 kwietnia 2014 r.

w sprawie wykonania art. 12 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 359/2011 dotyczącego środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Iranie

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 359/2011 z dnia 12 kwietnia 2011 r. dotyczące środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Iranie ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 12 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 12 kwietnia 2011 r. Rada przyjęła rozporządzenie (UE) nr 359/2011.
- (2) Na podstawie przeglądu decyzji 2011/235/WPZiB ⁽²⁾ Rada stwierdziła, że obowiązywanie środków ograniczających należy przedłużyć do dnia 13 kwietnia 2015 r.
- (3) Ponadto należy zaktualizować wpisy dotyczące niektórych osób zamieszczone w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 359/2011 zgodnie z decyzją Rady 2014/205/WPZiB ⁽³⁾.
- (4) Należy odpowiednio zmienić załącznik I do rozporządzenia (UE) nr 359/2011,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 359/2011 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 kwietnia 2014 r.

W imieniu Rady
D. KOURKOULAS
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 100 z 14.4.2011, s. 1.

⁽²⁾ Decyzja Rady 2011/235/WPZiB z dnia 12 kwietnia 2011 r. dotycząca środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Iranie (Dz.U. L 100 z 14.4.2011, s. 51).

⁽³⁾ Decyzja Rady 2014/205/WPZiB z dnia 10 kwietnia 2014 r. zmieniająca decyzję 2011/235/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Iranie (zob. s. 25 niniejszego Dziennika Urzędowego).

ZAŁĄCZNIK

Wpisy dotyczące osób wymienionych poniżej zastępują dotyczące ich wpisy zamieszczone w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 359/2011:

Osoby

	Nazwisko	Informacje identyfikujące	Powody	Data umieszczenia w wykazie
1.	RAJABZADEH Azizollah		<p>Szef Teherańskiej Organizacji Łagodzenia Skutków Klęsk Żywiolowych (Teheran Disaster Mitigation Organization — TDMO). Były dowódca policji w Teheranie (do stycznia 2010 r.).</p> <p>Jako dowódca organów ścigania w okręgu Teheranu, Azizollah Rajabzadeh jest najwyższym rangą oskarżonym w sprawie o nadużycia w ośrodku zatrzymań w Kahrizak.</p>	
2.	DORRI- NADJAFABADI Ghorban-Ali	<p>Miejsce urodzenia: Nadžafabad (Iran) — Data urodzenia: 1945</p>	<p>Członek Rady Dorażnej oraz przedstawiciel najwyższego przywódcy w prowincji Markazi („centralnej”). Były prokurator generalny Iranu do września 2009 r. (były minister ds. wywiadu za czasów prezydenta Mohamada Chatamiego).</p> <p>Jako prokurator generalny Iranu nakazywał i nadzorował procesy pokazowe po pierwszej fali protestów po wyborach prezydenckich, gdzie oskarżonym odmawiano ich praw i adwokata. Ponoś również odpowiedzialność za nadużycia w ośrodku w Kahrizak.</p>	
3.	MORTAZAVI Said	<p>Miejsce urodzenia: Meybod, Yazd (Iran) — Data urodzenia: 1967</p>	<p>Były szef grupy zadaniowej Iranu ds. przeciwdziałania przemytowi, były prokurator generalny Teheranu do sierpnia 2009 r.</p> <p>Jako prokurator generalny Teheranu wydał ogólny nakaz zatrzymania setek działaczy, dziennikarzy i studentów. W sierpniu 2010 r. został zawieszony w sprawowaniu funkcji po dochodzeniu irańskiego sądownictwa w sprawie jego udziału w śmierci trzech mężczyzn zatrzymanych z jego polecenia po wyborach.</p>	
4.	ZARGAR Ahmad		<p>Szef „Organizacji na rzecz zachowania moralności”. Były sędzia Sądu Apelacyjnego w Teheranie, oddział 36.</p> <p>Potwierdzał długoterminowe wyroki więzienia oraz wyroki śmierci wydane na demonstrantów.</p>	
5.	ABBASZADEH- MESHKINI, Mahmoud		<p>Gubernator prowincji Ilam. Były dyrektor polityczny w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych.</p> <p>Jako szef komitetu powołanego na mocy art. 10 ustawy o działalności partii i grup politycznych odpowiada za udzielanie zezwoleń na demonstracje i inne imprezy publiczne oraz za rejestrowanie partii politycznych.</p> <p>W 2010 roku zawiesił działalność dwóch reformatorskich partii politycznych powiązanych z Mousavim: Islamic Iran Participation Front (Front Udziału w Islamskim Iranie) i Islamic Revolution Mujahedeen Organization (Organizacja Mudżahedinów Islamskiej Rewolucji).</p>	10.10. 2011

	Nazwisko	Informacje identyfikujące	Powody	Data umieszczenia w wykazie
			<p>Od 2009 roku konsekwentnie i stale nie wydawał zgody na organizację jakichkolwiek zgromadzeń przez środowiska pozarządowe, odmawiając tym samym konstytucyjnego prawa do protestów. Doprowadziło to do aresztowań wielu pokojowych demonstrantów z pogwałceniem prawa do wolności zgromadzania się.</p> <p>W 2009 roku nie wydał również zezwolenia na zorganizowanie przez opozycję ceremonii żałobnej dla osób, które zginęły podczas protestów dotyczących wyborów prezydenckich.</p>	
6.	Generał dywizji dr FIRUZABADI Seyed Hasan (alias Generał dywizji dr FIRUZABADI Seyed Hassan; Generał dywizji dr FIROUZABADI Seyed Hasan Generał dywizji dr FIROUZABADI Seyed Hassan)	Miejsce urodzenia: Mashad Data urodzenia: 3.2.1951	<p>Jako szef sił zbrojnych Iranu jest najwyższym dowódcą wojskowym odpowiedzialnym za kierowanie wszystkimi jednostkami wojskowymi i polityką wojskową, w tym Islamic Revolutionary Guards Corps (IRGC) (Korpus Strażników Rewolucji Islamskiej) i policją. Podlegające mu formalnie siły stosowały brutalne represje wobec pokojowych demonstrantów i dokonywały masowych zatrzymań.</p> <p>Również członek Najwyższej Rady Bezpieczeństwa Narodowego i Rady Dorażnej.</p>	10.10.2011
7.	JOKAR Mohammad Saleh		<p>Deputowany z prowincji Yazd od roku 2011. Był dowódcą studenckich sił Basij.</p> <p>Jako dowódca studenckich sił Basij był czynnie zaangażowany w tłumienie protestów w szkołach i na uniwersytetach oraz w pozasądowe zatrzymywanie aktywistów i dziennikarzy.</p>	10.10.2011
8.	SALARKIA Mahmoud	Dyrektor teherańskiego klubu piłkarskiego „Persepolis”	<p>Szef komisji ds. paliwa i transportu miasta Teheranu. Zastępca prokuratora generalnego Teheranu do spraw więziennictwa podczas represji w 2009 roku.</p> <p>Jako zastępca prokuratora generalnego Teheranu do spraw więziennictwa bezpośrednio odpowiadał za wiele nakazów aresztowania wydanych wobec niewinnych, pokojowych protestujących osób i działaczy. Z wielu raportów obrońców praw człowieka wynika, że praktycznie wszystkie aresztowane osoby są, z jego rozkazu, przetrzymywane w izolacji, bez możliwości kontaktu z prawnikiem lub rodziną, bez postawienia zarzutów przez okresy różnej długości, często w warunkach równoznacznych z wymuszonym zaginięciem. Rodziny tych osób często nie są powiadamiane o ich aresztowaniu.</p>	10.10.2011
9.	SOURI Hojatollah		<p>Deputowany z prowincji Lorestan. Członek parlamentarnej komisji ds. polityki zagranicznej i bezpieczeństwa. Był szef więzienia w Evin.</p> <p>Jako szef więzienia w Evin w 2009 roku był odpowiedzialny za rażące naruszenia praw człowieka w tym więzieniu, które miały miejsce w trakcie pełnienia przez niego funkcji, i które obejmowały pobicia oraz psychiczne znęcanie się i niegodziwe traktowanie w celach seksualnych. Według potwierdzających się informacji z różnych źródeł tortury są częstą praktyką w więzieniu w Evin. W sekcji 209 przetrzymuje się wielu aktywistów w związku z ich pokojową działalnością przeciwko rządowi.</p>	10.10.2011

	Nazwisko	Informacje identyfikujące	Powody	Data umieszczenia w wykazie
10.	TALA Hossein (alias TALA Hosseyn)		Zastępca generalnego gubernatora („Farmandar”) prowincji Teheran do września 2010 roku, odpowiedzialny głównie za interwencję sił policji, a więc za tłumienie demonstracji. W grudniu 2010 roku otrzymał nagrodę w uznaniu roli, jaką pełnił podczas represji, które miały miejsce po wyborach.	10.10. 2011
11.	TAMADDON Morteza (alias TAMADON Morteza)	Miejsce urodzenia: Shahr Kord-Isfahan Data urodzenia: 1959	Były gubernator generalny prowincji Teheran i szef Rady Bezpieczeństwa Publicznego tej prowincji; członek IRGC. Jako gubernator i szef Rady Bezpieczeństwa Publicznego prowincji Teheran ponosi ogólną odpowiedzialność za wszystkie działania represyjne, w tym tłumienie protestów politycznych w czerwcu 2009 roku. Wiadomo, że osobiście uczestniczył w zastraszaniu przywódców politycznych Karroubiego i Mousaviego.	10.10. 2011
12.	BAKHTIARI Seyyed Morteza	Miejsce urodzenia: Mashad (Iran) Data urodzenia: 1952	Były minister sprawiedliwości (w latach 2009–2013), były generalny gubernator Isfahanu i dyrektor State Prisons Organization (Organizacja Więzień Państwowych) (do czerwca 2004 roku). Jako minister sprawiedliwości odgrywał kluczową rolę w groźeniu diasporze irańskiej i jej zastraszaniu poprzez ogłoszenie utworzenia specjalnego sądu, który prowadziłby sprawy dotyczące Irańczyków żyjących poza terytorium kraju. Z pomocą prokuratora Teheranu dwa oddziały sądu pierwszej instancji i sądu apelacyjnego oraz kilka oddziałów sądów rozjemczych będą rozpatrywać sprawy dotyczące expatriantów.	10.10. 2011
13.	HOSSEINI Dr Mohammad (alias HOSSEYNI, Dr Seyyed Mohammad; Seyed, Sayyed i Sayyid)	Miejsce urodzenia: Rafsanjan, Kerman Data urodzenia: 1961	Były minister kultury i wskazówek islamistycznych (lata 2009–2013). Były członek IRGC, uczestniczył w represjonowaniu dziennikarzy.	10.10. 2011
14.	MOSLEHI Heydar (alias MOSLEHI Heidar; MOSLEHI Haidar)	Miejsce urodzenia: Isfahan (Iran) Data urodzenia: 1956	Były minister ds. wywiadu (lata 2009–2013). Za jego kierownictwa Ministerstwo ds. Wywiadu kontynuowało praktyki szeroko zakrojonego arbitralnego zatrzymywania i szykanowania demonstrantów i dysydentów. Ministerstwo ds. Wywiadu nadal prowadzi sekcję 209 w więzieniu w Evin, gdzie przetrzymuje się wielu aktywistów w związku z ich pokojową działalnością przeciwko rządowi. Śledczy z Ministerstwa ds. Wywiadu bili więźniów w sekcji 209 oraz znęcali się nad nimi psychicznie i poddawali niegodziwemu traktowaniu w celach seksualnych. Jako były minister ds. wywiadu Moslehi ponosi odpowiedzialność za nadużycia, które miały miejsce podczas sprawowania przez niego funkcji.	10.10. 2011

	Nazwisko	Informacje identyfikujące	Powody	Data umieszczenia w wykazie
15.	TAGHIPOUR Reza	Miejsce urodzenia: Maragheh (Iran) Data urodzenia: 1957	Członek rady miejskiej Teheranu. Były minister informacji i łączności (2009–2012). Jako minister informacji był jednym z najwyższych rangą urzędników odpowiedzialnych za cenzurę i kontrolę działalności w internecie, a także wszelkich rodzajów łączności (w szczególności telefonii komórkowej). Podczas przesłuchań osób zatrzymanych z powodów politycznych prowadzący przesłuchania wykorzystują dane osobowe zatrzymanych, ich prywatne mejle i wiadomości. Kilkakrotnie od ostatnich wyborów prezydenckich oraz podczas ulicznych demonstracji blokowano rozmowy oraz wysyłanie wiadomości tekstowych przez telefony komórkowe, zagłuszano sygnały telewizji satelitarnej, a miejscami uniemożliwiano lub przynajmniej spowalniano łączność internetową.	23.3. 2012
16.	EMADI, Hamid Reza (alias Hamidreza Emadi)	Data urodzenia (w przybliżeniu): 1973 r. Miejsce urodzenia: Hamedan Miejsce zamieszkania: Teheran Miejsce pracy: centrala Press TV, Teheran	Dyrektor redakcji informacyjnej Press TV. Były starszy producent w Press TV. Odpowiedzialny za produkcję i emisję wymuszonych zeznań zatrzymanych, również dziennikarzy, działaczy politycznych, przedstawicieli mniejszości kurdyjskiej i arabskiej, a także za naruszanie uznanych na całym świecie praw do rzetelnego i sprawiedliwego procesu sądowego. Niezależny organ nadzoru nad mediami OFCOM nałożył na Press TV grzywnę w wysokości 100 000 GBP za wyemitowanie w 2011 roku wymuszonego zeznania kanadyjskiego dziennikarza i reżysera pochodzenia irańskiego, Maziara Bahariego, które sfilmowano w więzieniu. Organizacje pozarządowe donoszą o innych przypadkach emisji wymuszonych zeznań przez Press TV. Emadi kojarzony jest zatem z naruszeniami prawa do rzetelnego i sprawiedliwego procesu sądowego.	12.3. 2013